

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava 27

Číslo : SK/0073/99/2021

Dňa : 25.10.2023

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **Okresné stavebné bytové družstvo Michalovce, sídlo: Plynárenská č. 1, 071 01 Michalovce, IČO: 00 172 154**, kontrola začatá dňa 09.10.2020 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov zaslaním výzvy na doloženie dokladov k prešetreniu spotrebiteľského podnetu č. PO 570/20 a ukončená dňa 09.02.2021 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov spísaním inšpekčného záznamu, ktorý bol následne dňa 11.02.2021 zaslaný kontrolovanému subjektu, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. P/0174/08/20 zo dňa 22.07.2021, ktorým bola podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **800,- EUR, slovom: osemsto eur**, pre porušenie § 18 ods. 4 vyššie citovaného zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

napadnuté rozhodnutie **m e n í** tak, že:

účastníkovi konania: **Okresné stavebné bytové družstvo Michalovce, sídlo: Plynárenská č. 1, 071 01 Michalovce, IČO: 00 172 154**, kontrola začatá dňa 09.10.2020 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov zaslaním výzvy na doloženie dokladov k prešetreniu spotrebiteľského podnetu č. PO 570/20 a ukončená dňa 09.02.2021 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov spísaním inšpekčného záznamu, ktorý bol následne dňa 11.02.2021 zaslaný kontrolovanému subjektu,

pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), v zmysle ktorého je predávajúci povinný vybaviť reklamáciu v lehote nie dlhšej ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie, nakoľko účastník konania reklamáciu vyúčtovania nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu spotrebiteľa (pisateľa podnetu č. PO 570/20) za rok 2019 uplatnenú dňa 10.06.2020 nevybavil v časti: ostatné prevádzkové náklady; ÚK spoločné priestory; poplatok za rozúčtovanie a odmena zástupcu vlastníkov, v lehote do 30 dní odo dňa jej uplatnenia,

u k l a d á

podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov peňažnú pokutu vo výške **800,- EUR, slovom: osemsto eur**. Uloženú pokutu je účastník konania povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 01740820.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Košiciach pre Košický kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Okresné stavebné bytové družstvo Michalovce – peňažnú pokutu vo výške 800,- €, pre porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej

radu č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole začatej dňa 09.10.2020 v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov zaslaním výzvy na doloženie dokladov k prešetreniu spotrebiteľského podnetu č. PO 570/20 a ukončenej dňa 09.12.2021 spísaním inšpekčného záznamu, ktorý bol následne dňa 11.02.2021 zaslaný účastníkovi konania zistené, že tento porušil povinnosť vybaviť reklamáciu v lehote nie dlhšej ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku: „*Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*“ Podľa ods. 2 uvedeného ust. „*Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*“

Odvolací orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie č. P/0174/08/20 zo dňa 22.07.2021, ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom zistil dôvod na jeho zmenu. Odvolací správny orgán po preskúmaní predmetnej právnej veci zistil, že skutkový stav bol správne zistený a zaznamenaný, avšak vo výroku, ako aj v príslušnej časti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia správny orgán prvého stupňa uviedol nesprávny dátum začatia kontroly, a to „06.10.2020“, pričom však správny dátum začatia kontroly je „09.10.2020“. Odvolací správny orgán zároveň k uvedenému správne dátumu začatia kontroly doplnil, že táto kontrola bola začatá zaslaním výzvy na doloženie dokladov k prešetreniu spotrebiteľského podnetu č. PO 570/20, tak ako je to zrejme z predmetnej výzvy na doloženie dokladov k prešetreniu spotrebiteľského podnetu č. PO 570/20 (pozri č. 1. 20 spisu). Správne, dostatočne, jasne a presne má byť teda uvedené: „..., kontrola začatá dňa 09.10.2020 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov zaslaním výzvy na doloženie dokladov k prešetreniu spotrebiteľského podnetu č. PO 570/20 a ukončená dňa 09.02.2021 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov spísaním inšpekčného záznamu, ktorý bol následne dňa 11.02.2021 zaslaný kontrolovanému subjektu, ...“

Odvolací správny orgán zároveň vo výroku napadnutého rozhodnutia bližšie špecifikoval, že účastník konania reklamáciu vyúčtovania nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu spotrebiteľa (pisateľa podnetu č. PO 570/20) za rok 2019 uplatnenú dňa 10.06.2020 nevybavil v časti: ostatné prevádzkové náklady; ÚK spoločné priestory; poplatok za rozúčtovanie a odmena zástupcu vlastníkov, v lehote do 30 dní odo dňa jej uplatnenia. Uvedené je zrejme z inšpekčného záznamu zo dňa 09.02.2021 (pozri č. 1. 59 - 60 spisu), ktorý bol účastníkovi konania doručený dňa 15.02.2021, ako aj z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (pozri str. 5 druhý a tretí odsek odôvodnenia napadnutého rozhodnutia). Odvolací správny orgán doplnil do výroku napadnutého rozhodnutia túto bližšiu špecifikáciu z dôvodu, že u položiek: ostatné prevádzkové náklady; ÚK spoločné priestory; poplatok za rozúčtovanie a odmena zástupcu vlastníkov, uvedených v reklamacii vyúčtovania nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu spotrebiteľa (pisateľa podnetu č. PO 570/20) za rok 2019, reklamoval spotrebiteľ spôsob rozúčtovania, resp. oprávnenosť a správnosť účtovania týchto položiek.

Vykonané zmeny nezakladajú dôvod na zbavenie sa zodpovednosti účastníka konania za porušenie zákona, nemajú vplyv na spoľahlivo zistený skutkový stav, ktorý zostal v plnej miere zachovaný a nie sú dôvodom prehodnotenia výšky uloženej pokuty. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací orgán nezistil.

Povinnosťou účastníka konania ako predávajúceho bolo vybaviť reklamáciu spotrebiteľa v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote odo dňa jej uplatnenia; čo účastník konania porušil.

V súvislosti s prešetrením podnetu spotrebiteľa č. PO 570/20 začali inšpektori Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj dňa 09.10.2020 kontrolu v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov zaslaním výzvy na doloženie dokladov k prešetreniu spotrebiteľského podnetu č. PO 570/20.

Dňa 14.10.2020 doručil účastník konania správneho orgánu prvého stupňa požadované doklady. V doklade označenom ako „Evidencia reklamácií“ bola pod poradovým číslom 2/20 1125 zaevidovaná reklamácia spotrebiteľa (pisateľa podnetu č. PO 570/20) s dátumom prijatia reklamácie 10.06.2020 a s predmetom - vyúčtovanie 2019. Účastník konania zároveň predložil aj samotný list spotrebiteľa „Reklamácia - Vyúčtovanie nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu za rok 2019“, v ktorom spotrebiteľ uviedol konkrétne položky rozpísané v bodoch a žiadal o ich vysvetlenie, resp. reklamoval správnosť ich vyúčtovania alebo použitý spôsob.

Kontrola bola ukončená dňa 09.02.2021 v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov spísaním inšpekčného záznamu, ktorý bol následne dňa 11.02.2021 zaslaný účastníkovi konania. Predmetný inšpekčný záznam bol účastníkovi konania doručený dňa 15.02.2021.

Listom zo dňa 17.03.2021 bol spisový materiál z kontroly začatej dňa 09.10.2020 a ukončenej dňa 09.02.2021, z dôvodu miestnej príslušnosti, postúpený Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj na ďalšie konanie. Z výsledkov vykonanej kontroly, tak ako sú zadokumentované v inšpekčnom zázname vyhotovenom inšpektormi Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj vyplynulo, že účastník konania správneho orgánu nepredložil žiadny dôkaz, ktorým by relevantným spôsobom preukázal, že vybavil reklamáciu vyúčtovania nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu spotrebiteľa (pisateľa podnetu č. PO 570/20) za rok 2019 uplatnenú dňa 10.06.2020 v časti: ostatné prevádzkové náklady; ÚK spoločné priestory; poplatok za rozúčtovanie a odmena zástupcu vlastníkov, najneskôr do 30 dní odo dňa jej uplatnenia niektorým zo zákonných spôsobov. Účastník konania teda nevybavil reklamáciu spotrebiteľa uplatnenú dňa 10.06.2020 ani jedným zo spôsobov uvedených v § 2 písm. m) zákona o ochrane spotrebiteľa v zákonnej lehote do 30 dní odo dňa jej uplatnenia. Nakoľko sa u účastníka konania počíta s vyššou odbornou spôsobilosťou ako u spotrebiteľa, z dokladov doložených zo strany účastníka konania je zrejmé, že spotrebiteľ v reklamácií u položiek (ostatné prevádzkové náklady; ÚK spoločné priestory; poplatok za rozúčtovanie a odmena zástupcu vlastníkov) žiadal vysvetlenie, resp. reklamoval spôsob rozúčtovania alebo oprávnenosť a správnosť účtovania týchto položiek. Keďže zákonom stanovenú lehotu účastník konania nedodrжал, zodpovedá za porušenie § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Za zistený nedostatok, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistený nedostatok.

Účastník konania v podanom odvolaní uviedol, že nesúhlasí s odôvodnením správneho orgánu prvého stupňa, ktorý v napadnutom rozhodnutí uvádza, že „... spotrebiteľ reklamoval správnosť ich vyúčtovania ...“, nakoľko spotrebiteľ nikde v liste neuvádza, že niečo reklamuje, ale len položil správcovi otázky so žiadosťou o informáciu. Účastník konania podotýka, že prvostupňový správny orgán vo výroku a v odôvodnení napadnutého rozhodnutia úmyselne sformuloval „myšlienku“ spotrebiteľa tak, že reklamuje správnosť vyúčtovania. Zároveň podľa vyjadrenia účastníka konania správny orgán prvého stupňa uvádza, že spotrebiteľ v reklamácií poukázal na konkrétne chybné údaje, čo absolútne nie je pravda. Uvedené účastník konania považuje taktiež za svojvoľne preformulovaný a vysvetlený podnet spotrebiteľa. Účastník konania tiež namieta, že prvostupňový správny orgán v rozhodnutí uvádza, že správca vo svojej odpovedi neuviedol stanovisko k žiadnej z reklamovaných položiek, napriek tomu, že z uvedeného je jasné, že nebola reklamovaná žiadna položka. Toto svojvoľné preformulovanie „myšlienok“ spotrebiteľa zo strany správneho orgánu prvého stupňa vykazuje známky šikanózneho konania, zaujatosti a nestrannosti. Účastník konania ozrejmuje, že ako správca vyzval spotrebiteľa v lehote na vybavenie údajnej reklamácie na upresnenie svojho podania označeného ako reklamácia, nakoľko z jeho obsahu sa zjavne o žiadnu reklamáciu nejednalo, spotrebiteľ na túto výzvu správcu nijako nereagoval a SOI túto skutočnosť taktiež nijako nezobrala do úvahy. Navyše v napadnutom rozhodnutí prvostupňový správny orgán uvádza, že toto údajné porušenie nemožno považovať za menej závažné, nakoľko sa nejedná o ojedinelé

porušenie zákona účastníkom konania v postavení správcu. To, že správny orgán pri výške pokuty spája s týmto konaním predchádzajúce konania, ktoré s predmetným konaním nemajú absolútne nič spoločné, vykazuje podľa účastníka konania opäť známky šikanózneho konania, zaujatosti a nestrannosti a opakovaného porušovania zákona zo strany SOI. Účastník konania má za to, že v predmetnej veci nedošlo k porušeniu zákonom stanovenej 30 dňovej lehoty na vybavenie reklamácie, nakoľko spotrebiteľ nereklamoval zle alebo nesprávne poskytnutú službu, ale svojím listom zo dňa 10.06.2020 žiadal správcu bytového domu (účastníka konania) o odpoveď na jednotlivé pripomienky, resp. otázky ako napr. „*Kto sú funkcionári bytového domu?*“, „*Čo je zahrnuté v položke "PREVÁDZKOVÁ RÉŽIA – 2946,88 EUR"*“ a pod. Účastník konania uvádza, že sťažovateľ síce označil svoj list ako „Reklamácia - Vyúčtovania nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu za rok 2019“, avšak z textu nie je vôbec zrejmé, čo chce sťažovateľ reklamovať, čo považuje za nie v súlade s platnou právnou úpravou. Aj keby sa sťažovateľ neodvolával na porušenie zákona zo strany správcu, iba by jednoducho, jasne a zrozumiteľne uviedol, čo presne reklamuje, potom by účastník konania ako správca bezodkladne vybavil reklamáciu sťažovateľa zákonom stanoveným spôsobom. Nakoľko v texte listu sťažovateľa nie je nikde uvedené, že by reklamoval určitý poplatok, prípadne poskytnutú službu a pod., zaslal účastník konania ako správca v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote sťažovateľovi písomnú odpoveď so žiadosťou, aby spresnil, čo presne je predmetom reklamácie za účelom riadneho a relevantného vybavenia veci. Účastník konania zastáva názor, že ako správca nikde vo svojej písomnej odpovedi neuviedol, že by neuznával reklamáciu sťažovateľa a ani to, že sa ňou nebude zaoberať a pod., iba požiadal o upresnenie, a to aj napriek tomu, že list sťažovateľa absolútne nenaplnil znaky reklamácie v zmysle § 2 písm. l) zákona o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania ďalej v odvolaní cituje § 2 písm. l) zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého sa reklamáciou rozumie „*uplatnenie zodpovednosti za vady výrobu alebo služby*“. Vzhľadom na vyššie uvedené sa nemožno podľa vyjadrenia účastníka konania stotožniť s názorom, že by sa táto reklamácia vzťahovala na vadu poskytnutej služby ako prvého pojmového znaku definície reklamácie podľa § 2 písm. l) zákona o ochrane spotrebiteľa. Keďže podnet spotrebiteľa nemožno podľa účastníka konania považovať za reklamáciu v zmysle § 2 písm. l) zákona o ochrane spotrebiteľa, správca nebol vôbec povinný vybaviť tento podnet ako reklamáciu, t. j. spôsobom podľa § 2 písm. m) zákona o ochrane spotrebiteľa a v lehotách podľa § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania však v dobrom úmysle aj napriek vyššie uvedenému požiadal spotrebiteľa o upresnenie jeho listu s názvom „Reklamácia - Vyúčtovania nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu za rok 2019“. Rovnako postupuje napr. súd alebo správny orgán, keď vyzve na opravu alebo doplnenie nepresného alebo neúplného podania podľa príslušných právnych noriem. Vzhľadom na vyššie uvedené je účastník konania toho názoru, že ako správca neporušil žiadne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a konal s najlepším úmyslom vybaviť (ako sám sťažovateľ v liste uviedol) jeho pripomienky a odpovedať na jeho otázky, resp. vysvetliť mu všetky nejasnosti, a to i napriek tomu, že vlastníci bytov a nebytových priestorov sú pravidelne informovaní o všetkých skutočnostiach týkajúcich sa bytového domu na schôdzkach vlastníkov. Len nad rámec účastníka konania uvádza, že sťažovateľ pravidelne podáva podnety na Inšpektorát SOI v Košiciach pre Košický kraj a aj problematika napr. „ostatných prevádzkových nákladov“ vo vyúčtovaní nákladov správcom už bola niekoľkokrát riešená Inšpektorátom SOI v Košiciach pre Košický kraj, pričom následne už správca postupoval pri účtovaní položky „ostatné prevádzkové náklady“ vždy presne podľa pokynov SOI. Účastník konania taktiež podotýka, že nemožno sankcionovať za nevybavenie reklamácie služby v tomto štádiu, nakoľko správca iba vyzval na doplnenie a ozrejmenie podania spotrebiteľa, ktorý však nijako nereagoval, ale rovno podal opakovaný podnet na SOI. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má účastník konania za to, že správny orgán nesprávne právne posúdil ust. § 2 písm. l) zákona o ochrane spotrebiteľa obsahujúci pojmové znaky reklamácie, keď podnet spotrebiteľa č. PO 570/2020 uplatnený dňa 10.06.2020 s poukazom iba na jeho formálne označenie, bez splnenia obligatórnych obsahových náležitostí, považoval za reklamáciu. Zároveň účastník konania namieta výšku uloženej pokuty, nakoľko táto je uložená v hrubom nepomere k údajne porušenej povinnosti a výška pokuty v podobných

prípadoch bola iným subjektom uložená v oveľa nižšej sume, okrem toho ide o notorického sťažovateľa s rovnakými podaniami, za ktoré SOI opakovane ukladá neprimerane vysoké pokuty, a ktorý spolu so SOI má podľa názoru účastníka konania iba snahu ukladaním pokút zlikvidovať účastníka konania a nejde o žiadnu ochranu spotrebiteľských práv, ale o opakované hrubé zneužívanie spotrebiteľských práv za pomoci štátneho orgánu. Uvedené konanie SOI účastník konania oznámi nadriadeným orgánom s patričnou mierou medializácie, nakoľko SOI neochraňuje v tomto prípade spotrebiteľa, ale úmyselne a cielene likviduje podnikateľsky subjekt. Na základe vyššie uvedeného je účastník konania toho názoru, že správny orgán prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, preto účastník konania navrhuje, aby odvolací orgán rozhodnutie Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. P/0174/08/20 zo dňa 22.07.2021 zrušil a vec vrátil správny orgán, ktorý ho vydal na nové prejednanie a rozhodnutie.

Odvolací správny orgán zároveň listom zo dňa 28.08.2023 zaslal účastníkovi konania „Upovedomenie o vykonanej zmene“, v ktorom účastníkovi konania oznámil vyššie uvedené zmeny prvostupňového správneho rozhodnutia. Odvolací orgán účastníkovi konania zároveň umožnil vyjadriť sa k uvedeným zmenám v súlade s ustanovením § 33 ods. 2 Správneho poriadku, v zmysle ktorého: „*Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*“, a to v lehote do 8 dní odo dňa doručenia upovedomenia. Účastníkovi konania bolo oznámené, že po uplynutí vyššie uvedenej lehoty na vyjadrenie bude vydané rozhodnutie vo veci. Upovedomenie o vykonanej zmene bolo účastníkovi konania doručené dňa 30.08.2023.

Účastník konania v stanovenej lehote doručil dňa 07.09.2023 odvolaciemu správny orgán „Vyjadrenie k upovedomeniu o vykonanej zmene“, v ktorom uvádza, že trvá na podanom odvolaní v celom rozsahu. Zároveň podotýka, že zmena napadnutého rozhodnutia v zmysle záverov odvolacieho orgánu uvedených v doručenom Upovedomení o vykonanej zmene zo dňa 28.08.2023 je v celom rozsahu nedôvodná a bez právneho základu. K zmene napadnutého rozhodnutia v časti doplnenia rozhodnutia o špecifikáciu, že účastník konania reklamáciu vyúčtovania nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu spotrebiteľa (pisateľa podnetu č. PO 570/20) za rok 2019 uplatnenú dňa 10.06.2020 nevybavil v časti: ostatné prevádzkové náklady; ÚK spoločné priestory; poplatok za rozúčtovanie a odmena zástupcu vlastníkov, v lehote do 30 dní odo dňa jej uplatnenia, účastník konania uviedol, že poukazuje v celom rozsahu na obsah ním podaného odvolania, najmä článok II. bod 2 až 11 odvolania, t. j. na skutočnosť, že spotrebiteľ nikde v liste neuvádza, že niečo reklamuje, ale len položil správcovi otázky so žiadosťou o informáciu, pričom SOI vo výroku a v odôvodnení napadnutého rozhodnutia úmyselne sformulovala „myšlienku“ spotrebiteľa tak, že reklamuje správnosť vyúčtovania. Z uvedeného dôvodu má účastník konania za to, že správny orgán nesprávne právne posúdil ust. § 2 písm. l) zákona o ochrane spotrebiteľa obsahujúci pojmové znaky reklamácie, keď podnet spotrebiteľa č. PO 570/2020 uplatnený dňa 10.06.2020 s poukazom iba na jeho formálne označenie, bez splnenia obligatórných obsahových náležitostí, považoval za reklamáciu. Záverom účastník konania namieta, že podľa jeho názoru nie je v tomto štádiu konania žiadny dôvod pre dopĺňanie a opravy odvolaním napadnutého rozhodnutia, tak ako to vyplýva z doručeného Upovedomenia o vykonanej zmene, ale v prípade, že odvolací správny orgán zistil nesprávnosť alebo neúplnosť napadnutého rozhodnutia, toto rozhodnutie malo byť v súlade s príslušnými ustanoveniami Správneho poriadku zrušené a vrátené správny orgán, ktorý ho vydal na nové prejednanie a rozhodnutie.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu prislúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia a ani na prehodnotenie výšky uloženej pokuty. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní účastníka konania, odvolací orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako právne irelevantné a subjektívne, ktoré ho nezbavujú zodpovednosti za kontrolou presne a spoľahlivo zistené porušenie zákona. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne

právne posúdil ako rozporné so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený kontrolou, príp. oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania za nesplnenie povinnosti účastníka konania vyplývajúcej z § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Podľa § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa *„ak spotrebiteľ uplatní reklamáciu, predávajúci alebo ním poverený zamestnanec alebo určená osoba je povinný poučiť spotrebiteľa o jeho právach podľa všeobecného predpisu; na základe rozhodnutia spotrebiteľa, ktoré z týchto práv spotrebiteľ uplatňuje, je povinný určiť spôsob vybavenia reklamácie podľa § 2 písm. m) ihneď, v zložitých prípadoch najneskôr do 3 pracovných dní odo dňa uplatnenia reklamácie, v odôvodnených prípadoch, najmä ak sa vyžaduje zložité technické zhodnotenie stavu výrobku alebo služby, najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po určení spôsobu vybavenia reklamácie sa reklamácia vybaví ihneď, v odôvodnených prípadoch možno reklamáciu vybaviť aj neskôr; vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Ak k prevzatíu predmetu reklamácie predávajúcim dôjde v neskorší deň, ako je deň uplatnenia reklamácie, tak lehoty na vybavenie reklamácie podľa tohto odseku začínajú plynúť odo dňa prevzatia predmetu reklamácie predávajúcim; najneskôr však od momentu, kedy predávajúci znemožní alebo zabráni prevzatie predmetu reklamácie. Po uplynutí lehoty na vybavenie reklamácie má spotrebiteľ právo od zmluvy odstúpiť alebo má právo na výmenu výrobku za nový výrobok.“*

Vyššie popísaným konaním účastníka konania došlo k porušeniu práva spotrebiteľa, čím bol znížený rozsah práv spotrebiteľa, ktoré mu garantuje zákon o ochrane spotrebiteľa.

Odvolací správny orgán sa v celom rozsahu nestotožňuje so skutočnosťami uvádzanými účastníkom konania v podanom odvolaní, ako aj vo vyjadrení k Upovedomeniu o vykonanej zmene, nakoľko tieto sú výlučne subjektívneho charakteru s tendenčným zámerom vyvinúť sa zo zodpovednosti za protiprávny stav zistený kontrolou začatou dňa 09.10.2020 v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov zaslaním výzvy na doloženie dokladov k prešetreniu spotrebiteľského podnetu č. PO 570/20 a ukončenou dňa 09.02.2021 v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov spísaním inšpekčného záznamu. K argumentom účastníka konania, že prvostupňový správny orgán vo výroku a v odôvodnení napadnutého rozhodnutia úmyselne sformuloval „myšlienku“ spotrebiteľa tak, že reklamuje správnosť vyúčtovania, že považuje podnet spotrebiteľa zo strany správneho orgánu za svojvoľne preformulovaný a vysvetlený, že toto svojvoľné preformulovanie „myšlienok“ spotrebiteľa zo strany správneho orgánu prvého stupňa vykazuje známky šikanózneho konania, zaujatosti a nestrannosti, a že správny orgán prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, odvolací orgán uvádza, že sa s nimi absolútne nestotožňuje. Odvolací orgán podotýka, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa bolo vydané na základe skutkového stavu zisteného kontrolou, zameranou na prešetrenie podnetu spotrebiteľa – vlastníka bytu v bytovom dome spravovanom účastníkom konania. Vzhľadom na potrebu objektívneho prešetrenia daného prípadu a na žiadosť samotného spotrebiteľa – pisateľa podnetu, bola kontrola vykonaná povereným Inšpektorátom SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj. Keďže z výsledkov kontroly nepochybne vyplynulo porušenie § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa zo strany účastníka konania, správny orgán prvého stupňa sankcionoval účastníka konania za predmetné porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa prvostupňový správny orgán riadne vysporiadal s námietkami a vyjadreniami účastníka konania, ktoré sú obdobné ako v podanom odvolaní a vo vyjadrení k Upovedomeniu o vykonanej zmene. Odvolací správny orgán sa stotožňuje s tvrdením správneho orgánu prvého stupňa, že samotná skutočnosť, že správny orgán v rámci svojej rozhodovacej činnosti neakceptuje námietky a pripomienky účastníka konania,

za predpokladu, že takýto svoj postup náležite odôvodní a podloží právnym názorom, ku ktorému dospel na základe správnej úvahy, nie je dôvodom na obviňovanie orgánu dohľadu nad vnútorným trhom zo zaujatosti či nestrannosti. Odvolací orgán zastáva názor, že v danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s § 47 ods. 2 cit. zákona, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom, ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací orgán taktiež zdôrazňuje, že rozhodujúcim pre konštatovanie porušenia povinnosti stanovenej zákonom je zistený skutkový stav, z ktorého aj podľa odvolacieho orgánu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán uvádza, že právne posúdenie zisteného skutkového stavu patrí správne orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil ustanovenie § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. A teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona. V postupe správneho orgánu nevzhliadol odvolací orgán žiadnu nezákonnosť. K uvedenému ešte odvolací správny orgán poznamenáva, že Správny poriadok zakotvuje povinnosť správneho orgánu v odôvodnení reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladu rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že správny orgán je povinný dať na každý argument účastníka konania podrobnú odpoveď. Splnenie zákonnej povinnosti správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie sa preto vždy posudzuje so zreteľom na konkrétny prípad. V prejednáwanej veci je podľa odvolacieho správneho orgánu nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V danom prípade možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy – diskrečná právomoc (discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo podľa odvolacieho orgánu rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy. Vzhľadom na uvedené považuje odvolací orgán úvahy účastníka konania prezentované v tejto časti odvolania za bezpredmetné.

Odvolací orgán má tiež za to, že nie je dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom správny orgán v danom prípade postupoval aj v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, zásadami správneho konania, s námietkami a podkladmi predloženými účastníkom konania sa správny orgán pri rozhodovaní podrobne zaoberal, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení rozhodnutia náležite zdôvodnil. Prvostupňový správny orgán nekonal ani v rozpore so zásadou súčinnosti v správnom konaní, splnil si všetky svoje zákonné povinnosti a účastníkovi konania neuprel možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia.

Odvolací orgán podotýka, že považuje rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu za dostatočne odôvodnené, aj s odkazom na právne predpisy upravujúce právomoci SOI, zákonné dôvody výkonu kontroly a postavenie a oprávnenie inšpektorov SOI pri výkone kontroly, a to odkazom na ustanovenie zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“). Odvolací orgán uvádza, že kontrola bola vykonaná v súlade so zákonom o štátnej kontrole vnútorného trhu, ktorý ustanovuje pôsobnosť SOI pri kontrole vnútorného trhu. Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu, ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly dodržaný. Ako už bolo uvedené vyššie, kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z inšpekčného záznamu bolo zrejmé zameranie kontroly, ako aj zistený skutkový stav. Inšpektori spísali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, postupovali pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti v zmysle § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedenú povinnosť vyplývajúcu zo zákona o ochrane spotrebiteľa viaže citovaný zákon na predávajúceho, ktorým je podľa § 2 písm. b) cit. zákona účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistený nedostatok na základe objektívnej zodpovednosti. Odvolací orgán má teda nepochybne za preukázané, že zo strany účastníka konania došlo k porušeniu zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom z inšpekčného záznamu z kontroly vykonanej dňa 09.02.2021 v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov táto skutočnosť jednoznačne vyplýva. Odvolací správny orgán uvádza, že všetky dôkazy posúdil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Odvolací orgán má za to, že kontrolnú činnosť môžu vykonávať len zamestnanci, ktorí sú odborne spôsobilí na výkon kontroly a získali preukaz SOI, resp. poverenie na výkon kontroly. Inšpektori SOI vykonávajú svoje povinnosti tak, ako im ich ukladá zákon, pričom sú pri svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti zo zákona nezávislí. Na základe ich zákonom zverenej právomoci vykonali kontrolu, pričom pri kontrole zistili pochybenie. Inšpekčný záznam patrí medzi relevantné podklady k rozhodnutiu a je záznamom z kontroly, v ktorom konajúci inšpektori opíšu objektívne zistený skutkový stav na mieste samom, prípadne aj problematiku podnetov. Inšpekčný záznam z vykonanej kontroly tvorí objektívny hmotnoprávny podklad pre ďalší postup v konaní, a to najmä pri vydaní meritórneho rozhodnutia vo veci samej a zároveň slúži ako relevantný právny dôkaz o porušení povinnosti účastníka konania, ktorá mu vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Inšpekčný záznam považuje odvolací orgán za jasný, zrozumiteľný a za dostatočný dôkaz porušenia zákona o ochrane spotrebiteľa.

K argumentom účastníka konania, že spotrebiteľ nikde v liste neuvádza, že niečo reklamuje, ale len položil správcovi otázky so žiadosťou o informáciu, pričom SOI vo výroku a v odôvodnení napadnutého rozhodnutia úmyselne sformulovala „myšlienku“ spotrebiteľa tak, že reklamuje správnosť vyúčtovania, že v predmetnej veci nedošlo k porušeniu zákonom stanovenej 30 dňovej lehoty na vybavenie reklamácie, nakoľko spotrebiteľ nereklamoval zle alebo nesprávne poskytnutú službu, že sťažovateľ síce označil svoj list ako „Reklamácia - Vyúčtovania nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu za rok 2019“, avšak z textu nie je vôbec zrejmé, čo chce sťažovateľ reklamovať, že ako správca nikde vo svojej písomnej odpovedi neuviedol, že by neuznával reklamáciu sťažovateľa a ani to, že sa ňou nebude zaoberať a pod., iba požiadal o upresnenie, a to aj napriek tomu, že list sťažovateľa absolútne nenaplnil znaky reklamácie v zmysle § 2 písm. 1) zákona o ochrane spotrebiteľa, že sa nemožno stotožniť

s názorom, že by sa táto reklamácia vzťahovala na vadu poskytnutej služby a keďže podnet spotrebiteľa nemožno podľa účastníka konania považovať za reklamáciu v zmysle § 2 písm. l) zákona o ochrane spotrebiteľa, správca nebol vôbec povinný vybaviť tento podnet ako reklamáciu, t. j. spôsobom podľa § 2 písm. m) zákona o ochrane spotrebiteľa a v lehotách podľa § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, a že ako správca neporušil žiadne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a konal s najlepším úmyslom vybaviť jeho pripomienky a odpovedať na jeho otázky, resp. vysvetliť mu všetky nejasnosti, odvolací správny orgán uvádza, že ich považuje za právne irelevantné. Spotrebiteľ, ktorý je v zmluvnom vzťahu s predávajúcim (správcom ako poskytovateľom služieb), je oprávnený v zmysle zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) uplatňovať reklamáciu u predávajúceho, ktorý je nositeľom zodpovednosti za vady predávaných výrobkov (v tomto prípade poskytovaných služieb). Uplatnenie reklamácie je jednostranný právny úkon, ktorého formálny postup sa riadi podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, avšak podmienky uplatnenia zodpovednosti za vady, ako aj nároky plynúce z uplatnenia tohto práva spotrebiteľa sú predmetom úpravy v OZ. **Ako každý právny úkon, musí aj samotná reklamácia spĺňať všeobecné náležitosti právneho úkonu vymedzené v ustanovení § 34 a nasl. OZ. Zároveň musí spĺňať náležitosti osobitné, vyžadované pre tento konkrétny právny úkon. Medzi tieto náležitosti patrí predovšetkým označenie subjektov oprávneného a povinného, okamih reklamácie, t. j. zachovanie prekluzívnej reklamačnej lehoty a samotný obsah reklamácie, t. j. práva a povinnosti subjektov reklamácie.** Predmetný list spotrebiteľa adresovaný účastníkovi konania obsahuje označenie subjektov reklamácie, okamih reklamácie, ako aj zrejmy prejav vôle smerujúci k vzniku zodpovednostného právneho vzťahu medzi spotrebiteľom a účastníkom konania. Odvolací správny orgán uvádza, že vo vzťahu k samotnému obsahu reklamácie je potrebné, aby oprávnený vymedzil svoje požiadavky, stručne ich odôvodnil a uviedol rozsah svojich nárokov. Nakoľko uvedené bolo zo strany spotrebiteľa zahrnuté v liste, odvolací orgán uvádza, že spotrebiteľ uplatnil reklamáciu riadne, pričom predmetná reklamácia nie je nejasná, neurčitá a ani neplatná. Z citovaného zákonného ustanovenia § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva pre predávajúceho povinnosť vybaviť reklamáciu spotrebiteľa včas, v lehote 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Účastník konania porušil vyššie uvedené ustanovenie zákona, nakoľko v uvedenej lehote reklamáciu zákonom stanoveným postupom nevybavil. Odvolací správny orgán trvá na tom, že účastník konania svojimi vyjadreniami nespochybnil zistené protiprávne konanie. Reklamáciu je možné považovať za vybavenú len vtedy, ak vie predávajúci preukázať, že bolo reklamačné konanie ukončené v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania však v rámci správneho konania žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal vybavenie predmetnej reklamácie spotrebiteľa v lehote 30 dní odo dňa jej uplatnenia.

V zmysle ustanovenia § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa je predávajúci povinný vybaviť reklamáciu v lehote nie dlhšej ako 30 dní odo dňa jej uplatnenia. Účastník konania však spotrebiteľom uplatnenú reklamáciu zo dňa 10.06.2020 nevybavil v lehote 30 dní odo dňa jej uplatnenia. Bez ohľadu na dôvod podania reklamácie konkrétneho spotrebiteľa, má každý spotrebiteľ v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa právo na uplatnenie reklamácie a po jej podaní byť informovaný o jej vybavení zo strany predávajúceho (správcu) v zákonnej 30-dňovej lehote podľa § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Napriek tomu, že sám spotrebiteľ svoje podanie označil ako „Reklamácia - Vyúčtovania nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu za rok 2019“, účastník konania jednostranne vyhodnotil podanie spotrebiteľa ako podanie nenapĺňajúce znaky reklamácie a v dôsledku toho nevybavil reklamáciu spotrebiteľa v zákonnej 30-dňovej lehote. Uplatnenie reklamácie zo strany spotrebiteľa nie je viazané na opodstatnenosť jej podania, ale ide o právo spotrebiteľa, ktoré môže uplatniť spotrebiteľ kedykoľvek v zmysle zákona a nie je podmienené budúcim a neistým úspechom jeho uplatnenia. Z toho dôvodu je v zmysle ustanovenia § 2 písm. m) zákona o ochrane spotrebiteľa považovaný ako jeden zo spôsobov vybavenia reklamácie i odôvodnené zamietnutie v prípade, ak ide o neopodstatnenú reklamáciu zo strany spotrebiteľa.

Odvolací správny orgán rovnako opätovne uvádza, že uplatnenie reklamácie je v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa jedným z práv spotrebiteľa, ktoré mu priznáva zákon o ochrane spotrebiteľa a má oprávnenie ho podľa svojho slobodného uváženia uplatňovať. Upovedomenie o výsledku reklamácie uplatnenej spotrebiteľom rovnako nemôže byť postavené na svojvôli účastníka konania ako správcu, nakoľko spotrebiteľ má na tieto informácie v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa nárok. Zodpovednosť správcu ako poskytovateľa služieb pri poskytovaní služieb je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa objektívnou zodpovednosťou, tzn. že zodpovedá za porušenie zákonných povinností bez ohľadu na zavinenie, teda na následok. Sám spotrebiteľ, ako bolo už uvedené, nazval svoje podanie ako reklamácia, kde v prípade položiek:

- ostatné prevádzkové náklady vo výške 33,34 €/byt reklamuje spôsob rozúčtovania,
- ÚK spoločné priestory vo výške 12,2010 €/byt reklamuje spôsob rozúčtovania, resp. celkovú oprávnenosť účtovania danej položky,
- poplatok za rozúčtovanie vo výške 16,0802 € reklamuje oprávnenosť účtovania danej položky,
- odmena zástupcu vlastníkov vo výške 7,92 € reklamuje oprávnenosť účtovania danej položky.

Výška vyššie uvedených položiek je výsledkom určitého postupu vyhotovenia vyúčtovania ako služby a v prípade ich reklamácie zo strany spotrebiteľa ju nemôže účastník konania a priori vyhodnotiť ako podanie nenapĺňajúce znaky reklamácie podľa ustanovenia § 2 písm. l) zákona o ochrane spotrebiteľa len preto, že spotrebiteľ nebol spokojný s vyššie uvedenými položkami. Odvolací správny orgán uvádza, že zákon nevyžaduje, aby odpovedal na akékoľvek neodôvodnené podania spotrebiteľov, avšak v tomto prípade sám spotrebiteľ nielen nazval svoje podanie ako reklamácia, ale tiež dostatočne určito a zrozumiteľne v ňom opísal dôvody podania reklamácie a účastník konania, i keď v domnienke, že išlo o neopodstatnenú reklamáciu, mal vo vzťahu k spotrebiteľovi vybaviť reklamáciu v zákonnej 30-dňovej lehote.

Odvolací správny orgán v uvedenej súvislosti dáva zároveň do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Asan/27/2019 zo dňa 10.12.2019 v právnej veci účastníka konania proti SOI, ktorý sa týka práve porušenia ustanovenia § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Navyše, ak podľa názoru účastníka konania v danom prípade nešlo o reklamáciu a správca nebol vôbec povinný vybaviť tento podnet ako reklamáciu, t. j. spôsobom podľa § 2 písm. m) zákona o ochrane spotrebiteľa a v lehotách podľa § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, potom nie je zrejmé, prečo účastník konania ako správca predmetný podnet spotrebiteľa zaevidoval ako reklamáciu, a to pod poradovým číslom 2/20 1125 s dátumom prijatia reklamácie 10.06.2020 a s predmetom – vyúčtovanie 2019. Aj vzhľadom na uvedené má tak správny orgán prvého stupňa ako aj odvolací orgán za jednoznačne preukázané, že spotrebiteľ si uplatnil u účastníka konania reklamáciu vady poskytnutej služby, pričom účastník konania uvedený úkon spotrebiteľa považoval taktiež na základe vyššie uvedeného za reklamáciu.

K tvrdeniu účastníka konania, že sťažovateľ pravidelne podáva podnety na Inšpektorát SOI v Košiciach pre Košický kraj a aj problematika napr. „ostatných prevádzkových nákladov“ vo vyúčtovaní nákladov správcom už bola niekoľkokrát riešená Inšpektorátom SOI v Košiciach pre Košický kraj, pričom následne už správca postupoval pri účtovaní položky „ostatné prevádzkové náklady“ vždy presne podľa pokynov SOI, odvolací orgán uvádza, že aj keď nemožno spochybnit' fakt, že podnety smerované proti účastníkovi konania sú podávané spravidla tými istými spotrebiteľmi (vlastníkmi bytov a nebytových priestorov spravovaných účastníkom konania ako správcom), správny orgán pri kontrole i v rámci správneho konania nemôže uvedenú skutočnosť zohľadňovať ako dôvod brániaci riadnemu výkonu dohľadu či vyvodu zodpovednosti uložením sankcie v prípade preukázaného porušenia zákona.

Ako už odvolací správny orgán uviedol vyššie v predmetnom rozhodnutí, zodpovednosť účastníka konania ako predávajúceho (poskytovateľa služieb) je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa koncipovaná na objektívnom princípe, tzn. že účastník konania za porušenie zákona zodpovedá bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť), ako aj bez ohľadu na okolnosti, za ktorých k porušeniu zákona došlo. Zákon o ochrane spotrebiteľa neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnúť na žiadne subjektívne aspekty. Zistené porušenie povinnosti predávajúceho

vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa je iným správnym deliktom kontrolovanej osoby (nie priestupkom), kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti. Bolo predovšetkým povinnosťou účastníka konania prijať také opatrenia, aby nedochádzalo k porušovaniu povinností vyplývajúcich mu z právnych predpisov. Odvolací orgán je toho názoru, že účastník konania je povinný poznať zákon a zabezpečiť jeho dodržiavanie. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní čo najviac zodpovedali skutočnosti.

K námietkam účastníka konania uvedeným vo vyjadrení k Upovedomeniu o vykonanej zmene, že zmena napadnutého rozhodnutia v zmysle záverov odvolacieho orgánu uvedených v doručenom Upovedomení o vykonanej zmene zo dňa 28.08.2023 je v celom rozsahu nedôvodná a bez právneho základu, a že podľa jeho názoru nie je v tomto štádiu konania žiadny dôvod pre dopĺňanie a opravy odvolaním napadnutého rozhodnutia, tak ako to vyplýva z doručeného Upovedomenia o vykonanej zmene, ale v prípade, že odvolací správny orgán zistil nesprávnosť alebo neúplnosť napadnutého rozhodnutia, toto rozhodnutie malo byť v súlade s príslušnými ustanoveniami Správneho poriadku zrušené a vrátené správne mu orgánu, ktorý ho vydal na nové prejednanie a rozhodnutie, odvolací orgán uvádza, že ich považuje za subjektívne a právne bezpredmetné. Odvolací správny orgán uvádza, že účastníka konania Upovedomením o vykonanej zmene zo dňa 28.08.2023 upovedomil, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa bude zmenené tak, že odvolací správny orgán vo výroku napadnutého rozhodnutia bližšie špecifikuje, že účastník konania reklamáciu vyúčtovania nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu spotrebiteľa (pisateľa podnetu č. PO 570/20) za rok 2019 uplatnenú dňa 10.06.2020 nevybavil v časti: ostatné prevádzkové náklady; ÚK spoločné priestory; poplatok za rozúčtovanie a odmena zástupcu vlastníkov, v lehote do 30 dní odo dňa jej uplatnenia. Odvolací správny orgán doplnil do výroku napadnutého rozhodnutia túto bližšiu špecifikáciu z dôvodu, že u položiek: ostatné prevádzkové náklady; ÚK spoločné priestory; poplatok za rozúčtovanie a odmena zástupcu vlastníkov, uvedených v reklamacii vyúčtovania nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu spotrebiteľa (pisateľa podnetu č. PO 570/20) za rok 2019, reklamoval spotrebiteľ spôsob rozúčtovania, resp. oprávnenosť a správnosť účtovania týchto položiek. Taktiež bolo zo strany odvolacieho orgánu zistené, že vo výroku, ako aj v príslušnej časti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia správny orgán prvého stupňa uviedol nesprávny dátum začatia kontroly, a to „06.10.2020“, pričom však správny dátum začatia kontroly je „09.10.2020“. Odvolací správny orgán zároveň k uvedenému správne mu dátumu začatia kontroly doplnil, že táto kontrola bola začatá zaslaním výzvy na doloženie dokladov k prešetreniu spotrebiteľského podnetu č. PO 570/20, tak ako je to zrejme z predmetnej výzvy na doloženie dokladov k prešetreniu spotrebiteľského podnetu č. PO 570/20 (pozri č. 1. 20 spisu). Odvolací orgán účastníkovi konania zároveň umožnil vyjadriť sa k uvedeným zmenám v súlade s ustanovením § 33 ods. 2 Správneho poriadku, v zmysle ktorého: „*Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*“, a to v lehote do 8 dní odo dňa doručenia upovedomenia. Účastníkovi konania bolo taktiež oznámené, že po uplynutí vyššie uvedenej lehoty na vyjadrenie bude vydané rozhodnutie vo veci. Odvolací správny orgán si v tejto súvislosti dovoľuje poukázať na to, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ako aj rozhodnutie odvolacieho orgánu spolu navzájom súvisia. Rozhodnutie odvolacieho orgánu vychádza z rozhodnutia správneho orgánu na prvom stupni, ktoré odvolací orgán po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia zmenil tak, ako je vyššie uvedené. V neposlednom rade odvolací orgán v tejto súvislosti tiež poukazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IAsan/30/2020 zo dňa 16.12.2021, v ktorom Najvyšší správny súd Slovenskej republiky uviedol, že:

„... 21. K správnosti a zákonnosti preskúmaného rozhodnutia, ako aj postupu pred jeho vydaním, kasačný súd uvádza, že správne orgány mali v predmetnej veci postupovať v súlade so správnym poriadkom. Uvedené vyplýva z § 27 zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého správne orgány konajú podľa ustanovení správneho poriadku. Rovnakým spôsobom argumentuje aj sťažovateľ keď tvrdí, že konal prísne v súlade s ustanoveniami správneho poriadku pri rozhodovaní o správnom delikte žalobcu. Sťažovateľ však v tomto kontexte dostatočne nedbal na zachovanie práva žalobcu na vyjadrenie ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu v zmysle ustanovenia § 33 ods. 2 správneho poriadku. 22. V tomto kontexte súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžp/23/2011 zo dňa 01.12.2011 (primerane aj napríklad sp. zn. 6Sžo/1/2012 z 26.09.2012, sp. zn. 6Sžp/18/2011 z 18.07.2012): *„Senát najvyššieho súdu poukazuje na to, že skutočnosti, ktoré sa obvinenému z priestupku kladú za vinu musia byť sformulované v skutku. Správny orgán vykonávajúci priestupkové konanie musí preto skutok sformulovať presne a úplne. Pokiaľ v ďalších štádiách skutok rozšíri alebo doplní, alebo spresní, musí umožniť obvinenému z priestupku sa k novo sformulovanému resp. doplnenému skutku vyjadriť. V danom prípade žalovaný ako odvolací správny orgán skutok preukázateľne spresnil, preto mal žalobcovi umožniť k spresnenej formulácii skutku sa vyjadriť. Ide o dodržanie formálne ustanoveného procesného postupu. Správny orgán nemôže selektovať závažnosť skutočností doplnených do skutku. (V prípade, že zo skutku by boli vypustené určité skutočnosti upovedomenie nemusí byť nevyhnutné).“ ... 23. Sťažovateľ preskúmaným rozhodnutím podstatným spôsobom zmenil právnu kvalifikáciu skutku, ktorý sa kladie žalobcovi za vinu. Ako vyplýva z označenej ustálenej judikatúry, tak v takom prípade bol sťažovateľ povinný umožniť žalobcovi vyjadriť sa k takto zmenenej právnej kvalifikácii skutku. Vzhľadom na to, že tento formálne ustanovený postup nedodrжал došlo k podstatnému porušeniu ustanovení v konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. 24. Závery sťažovateľa o tom, že žalobca mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu sa nezakladajú na skutočnosti. Uvedené je, ako už konštatoval aj krajský súd, preukázateľné z administratívneho spisu, keďže žalovaný pred vydaním rozhodnutia, ktorým zmenil právnu kvalifikáciu skutku žalobcu o tejto skutočnosti neupovedomil a neumožnil mu vyjadriť sa. Na túto skutočnosť nemá vplyv, že žalovaný vydal preskúmané rozhodnutie na základe skutkového stavu zisteného v prvostupňovom konaní, s ktorým žalobca oboznámený bol.“ Na základe uvedeného má odvolací orgán za to, že postupoval v intenciách vyššie spomenutého rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Asan/30/2020 zo dňa 16.12.2021 a účastníkovi konania dorúčením Upovedomenia o vykonanej zmene umožnil vyjadriť sa k zmenenej, resp. spresnenej právnej kvalifikácii skutku.*

Účastník konania v odvolaní taktiež namieta výšku uloženéj pokuty, nakoľko táto je uložená v hrubom nepomere k údajne porušenej povinnosti a výška pokuty v podobných prípadoch bola iným subjektom uložená v oveľa nižšej sume, okrem toho ide o notorického sťažovateľa s rovnakými podaniami, za ktoré SOI opakovane ukladá neprimerane vysoké pokuty, a ktorý spolu so SOI má podľa názoru účastníka konania iba snahu ukladaním pokút zlikvidovať účastníka konania a nejde o žiadnu ochranu spotrebiteľských práv, ale o opakované hrubé zneužívanie spotrebiteľských práv za pomoci štátneho orgánu. Vo vzťahu k výške uloženéj pokuty odvolací orgán uvádza, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zníženie výšky postihu, resp. na zrušenie uloženéj sankcie. Odvolací orgán zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, v zákonom stanovenej sadzbe do 66 400 eur. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zisteného nedostatku. Odvolací orgán sa snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukládanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani

naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému nedostatku do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zistenému nedostatku. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

Odvolací orgán zároveň podotýka, že prvostupňový správny orgán pri rozhodovaní v predmetnej veci prihliadol tiež na skutočnosť, že kontrolné zistenia preukázali opodstatnenosť podnetu, s ktorým sa spotrebiteľ na orgán dozoru obrátil. Správny orgán rovnako prihliadol aj na závažnosť toho, že účastník konania ako správca, vzhľadom na jeho argumentáciu, ako aj na skutočnosti známe správnejmu orgánu z doterajšej kontrolnej rozhodovacej činnosti (napr. ostatné Rozhodnutie Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. P/0481/08/18 zo dňa 19.06.2019, ako aj rozhodnutie č. P/0345/08/2016 (SK/0004/99/2017) – potvrdené Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Asan/27/2019 zo dňa 10.12.2019) naďalej rovnako postupoval i napriek vytýkanému protiprávnemu stavu a aj v prípade iných, ním spravovaných bytových domov, pričom celkový počet týchto bytových domov nemožno považovať za zanedbateľný. Preto odvolací správny orgán, vzhľadom na potrebu naplnenia nielen represívneho, ale najmä výchovného a preventívneho účelu sankcie, považuje prvostupňovým správny orgánom uloženie pokuty vo výške, ktorá uvedené aspekty zohľadňuje, za primeranú.

Odvolací orgán súčasne dodáva, že v prípade záujmu o dohodu splácania uloženej pokuty formou splátkového kalendára, je potrebné obrátiť sa na Odbor vymáhania pohľadávok na Ústrednom inšpektoráte SOI v Bratislave.

Odvolací orgán uvádza, že skutočnosti uvádzané účastníkom konania sú subjektívne a nemajú žiadny vplyv na výšku uloženej pokuty. Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 09.02.2021. Za zistený nedostatok zodpovedá účastník konania v plnom rozsahu.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, odvolací orgán neprihliadal. Nakoľko porušenie povinnosti bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozčovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona: „*Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.*“

Podľa § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa: „*Ak ide o menej závažné porušenie povinnosti podľa odseku 1, na základe postupu podľa odseku 5, orgán dozoru môže pred rozhodnutím o uložení pokuty povinného vyzvať, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania. Vo výzve orgán dozoru oznámi následky protiprávneho konania, určí povinnému primeranú lehotu na výkon opatrení na ich nápravu a poučí ho o následkoch v prípade ich nevykonania. Ak povinný upustí od protiprávneho konania a vykoná opatrenia podľa predchádzajúcej vety, orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty. Ak povinný neupustí od protiprávneho konania a*

nevykoná opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania oznámených vo výzve v určenej lehote, orgán dozoru rozhodne o uložení pokuty podľa odseku 1.“

Odvolací orgán je toho názoru, že v predmetnom prípade, vzhľadom na charakter zisteného nedostatku a jeho dopad na spotrebiteľa (vlastníka bytu), nejde o menej závažné porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, tzn. z uvedeného dôvodu bol správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Odvolací orgán dodáva, že využitie uvedeného inštitútu má fakultatívny charakter.

Odvolací orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie povinnosti zo strany účastníka konania bolo spoľahlivo preukázané.

Pri určení výšky pokuty odvolací orgán prihliadol na porušenie povinnosti ustanovenej v § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa v kontexte s vyššie uvedenými kritériami pre určenie výšky pokuty. Nesplnením si povinnosti vyplývajúcej účastníkovi konania ako predávajúcemu (poskytovateľovi služieb) z § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, bol spotrebiteľ ukrátený na jeho práve na riadne vybavenie reklamácie spôsobom ustanoveným zákonom. Následkom protiprávneho konania bolo porušenie práva spotrebiteľa chráneného dotknutým zákonným ustanovením. Spotrebiteľ musel strpieť reklamačné konanie po dobu dlhšiu, ako bolo požadované zákonom o ochrane spotrebiteľa tým, že mu bola znemožnená realizácia jeho nároku vyplývajúceho mu z riadneho vybavenia reklamácie. Odvolací správny orgán zastáva názor, že účastník konania ako predávajúci (poskytovateľ služieb) nedodržaním zákonom stanovenej lehoty nedodržel zákonom predpísané povinnosti pri vybavovaní reklamácie a maril to, čo bolo zákonom sledované, t. j. poskytnúť ochranu spotrebiteľovi, a tým posilniť jeho nevýhodné postavenie.

Odvolací orgán zastáva názor, že rozhodujúcimi skutočnosťami posudzovanými podľa kritérií ustanovených v § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré boli mimo už vyššie uvedeného zohľadnené pri určovaní výšky postihu, bolo porušenie práv spotrebiteľa, nesplnenie zákonnej povinnosti predávajúceho s ohľadom na mieru spoločenskej nebezpečnosti zisteného nedostatku, a tiež skutočnosť, že nebol dodržaný minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko si účastník konania nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z kogentného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa.

Správny orgán zároveň prihliadol na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého má každý spotrebiteľ okrem iného právo na informácie, ako aj právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistený nedostatok, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na informácie, ako aj práva na ochranu jeho ekonomických záujmov, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci, je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistený nedostatok bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili jeho vznik.

Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Odvolací orgán má za to, že výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsahu porušenia zákona. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zistenému skutkovému stavu.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci, na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo I. stupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.